

Волос України

№ 53 (2300) ■ Субота, 25 березня 2000 року ■ Ціна договірна

Сьогодні — річниця із дня трагічної
загибелі В'ячеслава Чорновола

1651 р. Полковник Іван
Зогун розбив польське
військо під Вінницею.

1917 р. У Петрограді
відбулася 20-тисячна ма-
ніфестація українців під
гаслами національного
визволення.

1919 р. «Рада чотирьох»
Парижської мирної конфе-
ренції прийняла ухвалу
про евакуацію військ Ан-
танти з Одеси.

1992 р. Верховна Рада
України прийняла закон
про загальний військовий
обов'язок.

25 березня

Серйозні справи краще вирішувати під час дружніх розмов

Зростання товарообороту між Україною і Польшею актуальне нині для обох країн. Адже за останні три місяці обмін між Польшею і Україною значно скоротився. Саме тому на урядово-й законодавчо-му рівні готуються конкретні пропозиції для того, щоб покращити торгівлю, відкрити можливості для інвестицій, — зазначив глава українського парламенту Іван Плющ. Саме з цією метою і приїздив до Києва віце-прем'єр Лешек Бальцерович, з цією ж метою зустрічався парламентська делегація на чолі з Головою Верховної Ради України Іваном Плющем з головою Ради Міністрів Республіки Польща Єжи Бузеком.

(Закінчення на 2-й стор.)

Нехай сусіди нам підкажуть

Учора завершився візит в Україну віце-прем'єр-міністра, міністра фінансів Польщі Лешка Бальцеровича. Пан Бальцерович зустрівся з першим заступником Голови Верховної Ради Віктором Медведчуком. «Ваш візит в Україну збігся з візитом у Польщу Голови Верховної Ради України Івана Плюща, — зауважив В. Медведчук. — Це події важливі і для Польщі, і для України і ще раз підтверджують стратегічне партнерство не лише проголошене, а й реалізоване на всіх рівнях». В. Медведчук поінформовав про зміни в країні й у стінах парламенту після президентських виборів. Він повідомив, що в парламент надійшла програма уряду.

В. Медведчук переконаний: настав

час не просто посилитися на польський досвід, а використувати його, зокрема щодо напрацювань законів для забезпечення ефективної роботи. Польська делегація провела переговори з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Віктором Ющенком, міністром фінансів Ігорем Мітюковим та іншими посадовими особами. Зазначаючи, що Бальцерович — «батько польських реформ», закликаючи Івана Плюща в короткий термін позбавитися економічної кризи, нас цікавили досвід сусідів щодо здійснення дерегуляції економіки, приватизації, реформ в адміністративній сфері, сільськогосподарській, податковій системі, а також участь Польщі у будівництві спільного нафтопроводу Одеса—Броди—Гданськ.

Гаснуть зорі... на парламенті

Депутати від лівих фракцій зранку заблокували трибуну. Причини — розпорядження, яке зачитав В. Медведчук, про знищення на фасадах та в приміщенні Верховної Ради радянської символіки і заміни її на національну.

Далі перший заступник голови Держкомітету зв'язку та інформації Олександр Баранов у кількох словах доповів суть закону про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (шпигування радіолістою).

(Закінчення на 2-й стор.)

Наступили на горло піратській підні

У Києві на стаціонарі «Старт» знищено під колесами трактора (див. фото), понад 50 тисяч піратських компакт-дисків на суму більш як 2 мільйони гривень. Діски було вилучено в одинадцяти підпільних цехах, ліквідованих протягом останнього місяця українського податкового мільйона.

(Закінчення на 8-й стор.)
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА

Земельна реформа Бути колгоспу

Так вирішили загальні збори в 42 колективних господарствах У Міністерстві аграрної політики закликають інформувати про від земельної реформування. Мовляв, майже всі колективні сільгосп підприємства, як і належить за указом Президента, змінили форму власності, запровадили на приватній основі. Є й другий бік медалі, про який офіційні зведення чомусь мовчать. Мало того, що знає про існування в країні колгоспів. Не КСП, а саме колгоспи. Господарства, де працюють за старою схемою, починаючи від часу їх створення. Селяни 42 таких підприємств, незважаючи на адміністративні резолюції, і тепер не погоджуються примиритися на себе народжені нагорі реорганізаційні новаші. На загальних зборах вони вирішили: бути колгоспом і надалі.

(Продовження на 3-й стор.)

У номер По тонні на мешканця

Місьжонну з початку року тонну палива видавали гірники державної холдингової компанії «Добропільвугілля». Прогрес, порівняно з минулим роком, більш ніж помітний — плюс 300 тисяч тонн. До кінця 2000-го добровільно пообіцяли видати нагору у п'ятеро більше від нинішнього досягнення — по одній тонні палива на кожного мешканця області.

■ Сьогодні виповнюється 100 років Львівському театру опери і балету імені Івана Франка.

■ 1-й енергоблок Лівіденно-Української АЕС відключено до струму.

■ У Харкові відключатимуть світло 4 рази на добу.

■ Близько 100 осіб пікетували Донещку об'єднану, протестуючи проти підвищення ціни на житлово-комунальні послуги.

Учора в Києві, на будинку, де жив і працював В'ячеслав Чорновіл, відкрито меморіальну дошку

P.S.

Посол СРЮ в Україні: «Позиція Києва нам подобалася і подобається»

«Брудна агресія». Це словосполучення було найчастотнішим на прес-конференції Надзвичайного і Повноваженого Посла Югославії в Україні Гойко Дачевича, яку було присвячено річниці натовських бомбардувань СРЮ: «Рік тому я заявив, що не співачку європейської співотності, а свої слова підтверджу». У Косово, на переконання посла, хаос і свалка: «КФОР і ЮНМІК — співробітники терористів, а США займаються виключно знесенням військових баз». Волонери посла жодним чином не прокоментували той факт, що найкращі, на його думку, у світі українські вертольоти чинили дислокацію саме на американській базі «Босніа». Мабуть, тоді що Гойко Дачевич вважає позицію України щодо операції НАТО в Югославії неупередженою.

«Лише Югославія здатна відповісти мир у Косово», — наголосив посол. На запитання «Гу» — яким чином і чим у вас план? — посол відповів: «Белград може вести свої війська та поліцейські сили, а план — повага до резолюції СБ ООН 1244». На друге запитання нашої газети про місеперебування президента СРЮ Слободана Мілошевича, якого розшукує Інтерпол, у посольстві сказали: «Мілошевич у Белграді зі своїм народом».

Яна СТАДІЛЬНА

Сьогодні Греція Республіка відзначає національне свято — День незалежності. Саме 25 березня 1821 року там розпочалася національно-визвольна революція, яка згодом і поклати край 400-річному турецькому пануванню в Греції. Оскільки боротьбу визвольну носили «Філікі Етері», а зародився він, до речі, на території нинішньої України — осередки грецьких революціонерів були в Одесі, Ізмаїлі та Рені. На фото: давні Афін — столиця республіки.

Володимир Путін: ревізія спадщини чи приношення

За п'ять хвилин до трону

Путін з самого початку відрізнявся для припинення «розумного титани», яке кожен знає, де його мамки і що він них мавши мати, але при цьому був собі на думці. Про враження досвід попередників уже сказано висте. Але те, як Путін з добою допомогло і за чернирницьким «током» створив «пік себе» нову «парію» відносин — рух «лінійно-меліоративного» розвитку його на «дмських виборів і як з допомогою недовіданих «ведмедів» у новій Думі «приручить» комуністів, поставив на місце «правих, які заравняли» і «опустив» лужковців з примаків, які — це просто шедер політичної практики, який уже вважало до сучасної історії нової Росії.

І на посади в. о. В. Путін, які раніше, несподівані, ас працює на нього, а зайві рухи іла можуть створити непередбачуваних труднощів. Поном — тільки міграції та виборів кроки. Але навіть по них видно, що в Путін а своєю гра. Мінус мислів, і в Кремлі вже немає феселіного Павла Бородин, а в Бюро думи — Микола Аксененко. А «головний адміністратор» Волошин служить так само вірно Путіну, як і Єлсину. А «мандатний» Борис Абрамович, за його словами, «хресний батько» Медведев і закладений натурихачем бачить «наших перемогу» уже біляється по ГІТ, що мислів тому послав «лінійно» свій план урегулювання чеченського конфлікту, а його, м'яко казати, анекдоти. Як і були розмови ті, хто поспішає зупинитися з прикладу програму в боротьбі за крику пілмошового губернатора «стасівника Путін а Кремля Геннадія Селезньова «лужковців» — генератору бюрсу Громову. Після поворота Селезньова в Думі не без допомоги Путін а що казати, учився в «ГІТ».

Поступово вималюються і торона особливості Путін-політика. Це, на загальну і вистегає нашу думку, «жорсткий прагматизм, що дає передувати свободу. Свободу від старих узагодів і нових друзів, від якоїсь певної ідеології та моральних цінностей. Путін повільно, але вітвенно знаходить і демонструє свою свободу, з якою по

(Закінчення. Початок у номерах від 23, 24 березня с.р.).

У Росії змінилася концепція націоналізму. Влада прибрала з нього коричневі кольори й додала білого відтінку захисту держави

чинають рухуватися, сподівання «приручити» старим блязованим. Причому, саміт СНД — тому підтвердження, «старіки» немовби сказали «салази»: ти — головний, ти і керуй! Але що гарантує ти, що Путін керує? по-лінійно-меліоративно?

Путін уже досить чітко окреслив і головний метод вітлення в житті своєї прагматизму, і його посподобавшись наслідком. Перший отримав назву «консолідація злид», другий — це націоналізм, політичний або, якщо хочете, державний націоналізм усіх багатонаціональних громадян Росії.

Останні вибори до Держдуми лише підтвердили, що Путін на правильному шляху. На виборах перемогли політики, що тією чи іншою мірою підняли свій відтінку російського державного націоналізму. Але час екстремного Жиринського або коричнево-чумового Макашова минуло. Нитю вже не закласти мити чоботи в Індійському океані або «білі жидів» — сплітати «Росію». Усіх закінчує змінювати державу, яка сама продемонструвала готовність протистояти всьому світові та зменшила поріг можливості застосування ядерної зброї. А те, що співтворити-чеченці проважують «чужіми танками і ракетами, то це щоб ніхто не кортіло. Молодий російський політолог Петро Казанцев, котрий дотримується ліберальних поглядів, писав думських виборів групи українських спонсорів розмови образно: «У Росії змінилася концепція націоналізму. Влада прибрала з нього коричневі кольори й додала білого відтінку захисту держави».

Проте задля справедливості треба, мабуть, сказати: такий прагматизм воінчасно забирає і свободу. Якщо немає демократії і гарантії свободи особистості, якщо держава та закони її змінюються використовуються в особисті, корпоративні або ком'юнітарні інтересах, то людина стає новим рабом. У нинішній Росії ніхто не дає гарантії, що це не так. І Путін — раб такої Росії. Мало того, без п'яти хвилин — раб коронований.

І в цій ситуації ставити традиційне питання про те, чи готова Україна на рівні співіснувати з такою «рабом», мені видється дуже непристойним — наatto вже ясна відповідь...

Володимир КАЧКО.

Найголовніше свято Греції

Посла Вільяма Тейлора, координатора Держдепартаменту США з питань допомоги новим незалежним державам, а нещодавно заступив від нинішніх і майбутніх економічних кроків Греції. Тейлор — голова Кучми, прем'єр-міністра Ющенка та урядів в цілому. Принаймні, так враження залишається після величезної кількості кампаній, аспірацій американським гостем на «жорсткій прес-конференції. Якщо він, зазвичай, не жартує...

Вільям Тейлор — координатор і... компліментатор

Посла Вільяма Тейлора, координатора Держдепартаменту США з питань допомоги новим незалежним державам, а нещодавно заступив від нинішніх і майбутніх економічних кроків Греції. Тейлор — голова Кучми, прем'єр-міністра Ющенка та урядів в цілому. Принаймні, так враження залишається після величезної кількості кампаній, аспірацій американським гостем на «жорсткій прес-конференції. Якщо він, зазвичай, не жартує...

Мета візиту пана Тейлора в Україну — «пошук найкращих шляхів надання американської допомоги». На цей рік її заплановано на 170 мільйонів доларів. За дивним збігом обставин його приїзд до Києва відбувся влітку після скандалу між Україною та МВФ. Отож американський гість мав змогу підтвердити: «Ми бачимо бачити Ющенка в Вашингтоні якнайшвидше». Хоча, на жаль, усіх ця історія із сумнівами (а свідченням МВФ) діам українського Набачку в 1997-98 роках востанок не виключає з американської сторони такого задоволення, як нинішні кроки Віктора Ющенка. Посол США Стівен Пайфер заявив: «Використання коштів МВФ є серйозним питанням, і ми бачимо зрозуміти, що відбувалося». А зримим результатом відвідування пана Тейлора в Києві стало надання технічної допомоги у розмірі 9 мільйонів доларів. Шим гіршим оплачуватимуть послуги американських експертів, які допомогатимуть нашому уряду впровадити туратити тежешу реформу. Також, за словами високопостановленого адміністратора, через останні події на Донбасі США вирішили налати і мільйон доларів для проведення навчань з безпеки на шахтах.

Що ж це ставлення Сполучених Штатів до розвитку внутрішньополітичної ситуації в Україні, то, значини Стівен Пайфер, «ми дуже глибоко стесамося з підтотожкою до референдуму і за тим, як його буде проведено». Для США, за його словами, важливо, щоб цей процес допомагав зменшенню демократії. «Ми також сподіваємося, — ніголосив С. Пайфер, — це питання не відверну увагу уряду й Верховної Ради від проведення економічних реформ, що є нині для України найважливішим».

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

«Тваринники»-ударники

Непримиримістю недолюблюючи власних злобівит і злобівити позначена заява новачка обов'язків президента Росії Володимира Путін а. «Всі бачили, — сказав він про Салву й Рауку, — що на території він не дуже схожий — це вже тварина якась... І ми всіх їх довели до такого стану». Не треба так окримічати: російська війна в Чечні вже давно й тріумфально до тваринності стану не одиначи, а сотні тисяч людей. Шоправда, насамперед мирних жителів.

Грант для Саддама Хусейна

На які шлі США вчинили грантові гранти? На розвиток демократії в Україні, розв'язання правового проблеми в Ізраїлі України, повелення президента Білла Клінтона, повелення президента Білла Клінтона, повелення президента Білла Клінтона. Перші 20 тисяч доларів знадобилися ізраїльській опозиції, щоб розробити проект, який американці зможуть вилити реально об'єктивно. Перші 20 тисяч доларів знадобилися ізраїльській опозиції, щоб розробити проект, який американці зможуть вилити реально об'єктивно. Перші 20 тисяч доларів знадобилися ізраїльській опозиції, щоб розробити проект, який американці зможуть вилити реально об'єктивно.

Навіщо ображати?

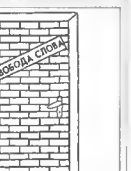
Загальновідома українське почуття відповідальності за взяті на себе зобов'язання дуже образив лямим перший віцепрезидент ЄБРР Чарльз Франк: «Якщо ми профінансуємо Рівненську і Хмельницьку станції, то ЧАЕС повинна бути закрита. Але вона може бути закрита без фінансування долбуди Хмельницької та Рівненської станцій».

Канцлер не фотогенічний

У зв'язках, які могли б його запламувати, не хоче бути поміченим президент Франції Жак Ширак. Більше того, він навіть не бажав досліджувати з тієї самої фотографії, що і канцлер Австрії Вольфганг Шюссель. А щоб йому не надокучили з такими пропозиціями, Ширак застеріг закладати на свою фотографію Шюссель надів на протокольному фото. Проблема тіа справді неабияка. Ажко кожний зустрінувся держав і урядів країн ЄС заклад завершувати із спільним фотографуванням пера фотографом. Це має заступувати монолітність «ав ЄС» та на нинішній зустрі в Лисабоні у лавах цієї було помічено збентеження.

Незнання дійсності

Про шкідливість незнання нашої дійсності свідчать твердження американського Комітету захисту журналістів: він назвав Україну серед країн, де «вада об'єктивна права незалежної преси за допомогою засобів адміністративного тиску». Іби-ого, зі американців нічач з тієї площини звинувачення, «засвідкували» права того, чого в нас уже давно фактично не існує? Хоч би сказали «це не стовідсотково «засвідкували» влади преси» — усе-таки ближче до істини...

ЛЮДИ

ПОДІЇ

ПОДІЇ

ПОДІЇ

ХХ століття: українські акценти

№1 1961 — 1970

Блажия історія не може не бути дуже суб'єктивною, бо її, так чи інакше, переживала більшість з нас. І навіть не в минулому часі («пережила»), а в теперішньому. Дивлячись на бронзову табличку на станції метро «Хрещатик», котра заговдує, що станцію відкрито 1960 року, ти не можеш не думати про певні парадокси, про те, що палав Київського метро і палав українського духовного андерграунду 60-х років не випадково збіглися в часі. На поверхні — одне, під землею — зовсім інше, причому — зовсім не найгірше.

У високочому в «Баладі про димитієву» заворожуючий радок: «Стал метро рийти опетик... ми спросили зочени, он в ответ: мой, коридоры кончатся стеной, а тоиенна выводит на свет?». Це точка зору шістдесятника — адже в Москві метро почали рийти ще до війни, а тут налісина саме про післявоєнні сприйняття, мабуть, типове саме для тих часів. Так чи інакше, нехай навіть на підземному рівні, метро асоціювалося з підполком, з надією на те, що тут — один із можливих виходів у яскравий світ реальності.

Власне, одна із заворожуючих задачок 60-х років — люди, котрі без сторонньої допомоги, еспереч асому, що було «на поверхні», так змігши вийти в ту іншу реальність і жити за її законами. Поява так званих шістдесятників — то щось абсолютно незліченне, спробок «нітизати». Спробуйте «умотувувати» поему Василя Стуса (або Василя Симоненка, або... тут може бути багато імен), безумцесь тільки на вихідних графічних даних, що нічого вам не дасть. Шістдесятники — це покляння, яке просто не повинно було з'явитися на світ — згідно з логікою всього, що відбувалося у 30-х, 40-х і навіть у 50-х роках. Але... з'явилось.

Шістдесятні — можливо, найяскравіші роки українського ХХ століття. Втім, про це можна сперечатися. Але, головне, що ці роки були особливо унікальними суспільними саме як найкращі. Або — як роки найкращого спокую свободи. Навіть двадцять років такими не були на рівні масової свідомості, хоч би я пам'ятав, що у двадцятих роках не були так розвинені засоби масової інформації.

Точка відліку

Тут я починаю плутатися, як кожен, хто намагається співставити власні враження із загальними визначеннями. Тому важливо знайти якусь особисту точку відліку, з якої було б добре відно той час, який майже непомітний. Для цього не обов'язково мати перед очима все панорама, досить якоїсь деталі. Переді мною — кілька книжок, куплених ще у другій половині 60-х. Тут «Балади будівлі» І. Драча (кишківський формат), «Розповідь про неспокій тривав» Ю. Смолича, «Запах крону» Є. Гуцала та альманах шістдесятників «Україна. Наука і культура» за 1968 рік. Ці книжки згадувати про аромат свого часу, про його надії й ілюзії більше, ніж щільний шквал публікацій пізннього, перебуваючого періоду.

Старий альманах

Згаданий шістдесятник «Україна. Наука і культура» викривався, звісно, статтею П. Шелеста «Історичне покляння молоді», і далі весь випуск присвячений молодим, і через ці сторінки продрити симптоматичні для тих років рубрика «Моя справа через 10, 20, 50 років». Мимоволі ловив себе на дуже ретроспективні для нашої епохи думки — тоби дуже хочеться, щоб мрії цих хлопців-комсомольців здійснилися! Але ти (і вони) прожили з тих пір вже не десять, не двадцять, а понад тридцять літ, і в ам усю чулово відома, що оті мрії були зменшені ще тоді, на межі 60-х і 70-х, і вже ніхто більше не мріяв так відкрито і так особисто про комунізм, мрії непомітно перетіли в анісклоти.

Тоголино, чого лиш імеа в тому альманаху! Статті про планування ближчого майбутнього освіти й кінематографу (писав молодий Юрій Сасно), про мікроядерну й надмірні матеріали, про тасаніи гормонів і перемогу медицини над смертю («Смерть відступала» — нормальна назва для статті), про біоніку та структурне моделювання про штучні кристали й порошкову металургію, інженерну психологію та користь і школу радіації, про кібернетику і вуглевидобуток («Шахта майбутнього» — знов-таки нормальний заголовок), про системний аналіз у філософії (в 70-х це вже мовчала наша марксистсько-ленінська філософія), про нові археологічні відкриття (писав молодий Петро Толочко), про вивчен-

ня космосу й про екраноплани. Цілком типові прогнози: через 20 років будуть звичайним явищем плавові будинки-лабораторії для вивчення оксидного дна, через 20 років буде розв'язано проблему використання глибинного тепла землі. Дали йдуть вірші та оповідання тодішніх молодих — Григора Тютюнника, Валерія Шевчука, Збиславського, Оранча, Лубківського, Кудлика, Калініча, Іовенко, Коротича, Олінічка, роздуми молодого Юрія Ізюка про кіно і статті Бориса Дерев'янка, спіешкора «Чорноморська комуні» — того самого Дерев'янка, що був убитий в Одесі не так давно.

Що й казати — ота рубрика «Моя

справа через...» 10, 20 і так далі років нині потребує не так коментаря, як новий адекватний аналіз поточних мрій і зиснахнен сил. Але це тема не лише 60-х років.

Ленін і Логвин

Дещо про ілюстрації того альманаху. Звісно, перші сторінки проілюстровані орденами комсомолу. Вслід за ними великий знімок — дівчинка-піонерка стоїть на сцені й іпатично шось декламує, і підписано: вірш про Леніна. Такий стиль оформлення називався «паровозиком», тобто спершу щось іпатичне, а потім для душі. Так ось, для душі тут було багато чого, в тім числі й чимало графічних робіт Юрія Логвина, того самого, котрий пізніше створив багато подітвжних марок суверенної України. Поміж інших малюнків Логвина була й ілюстрація до Косиничної поема «Гармонія». Там зображено героїню поема. Гальку: вона, голіска, стоїть перед дзеркалом і чеше косу. Та ілюстрація мистецтва десь між 268-ю і 271-ю сторінками альманаху. Тепер її там нема — хтось із моїх шкільних друзів тихо вивірив її ще тоді, разом із дивним твором. Того, хто це зробив, я розумію — малюнок був настільки неймовірним, майже шокуючим для тих часів, що його хотілось вкрати. Я навіть сам себе ловив на бажанні вкрати шо сторінку у себе самого. Але цього зробив не першим.

Як звучали вірші

Вірш Бориса Олінічка, вміщений у тому альманаху, можливо, не належить до кращих тодішніх віршів поета, але в ньому є дуже типовий для свого часу тон. Вірш — набій про боксера, він зветься «Ринг». Ось уривок: Шє буде потім раунд третій, І вже колп в кінатний скрут Я буду ворогом притертий І загнанний в четвертий кут, Кот, нахабний і безкарний, Повертй впр в мій кінець, І для останнього удару

Зведе з правнишо свинсью — Я вибіраю в жмуток силу Своєх поразок і удач — В ім'я отця, і духа, і сина Обрушу з лівої удаї! Такий, що раптом лаже тища, І стануть зайві лікарі, І марно буде, назє миди, Метатись палійні рефєри. То будє бій... а зараз мертво Ліснє холодом квадрат. Ізду. І пору менє тєрпа Кроку Чєсть — мій секунданти.

В кіності я знав шє вірш напам'яті. Мені зараз ніхто не довело, що щого було мало для повноти вражень — тодішній слух, можливо, був тонший і сприймав, так би мовити, потрібні ультразвуки, про які ніхто голос не говорив. В усьому разі, ми не чули тих, хто говорив утос. Усє майже так, як з малюнком Логвина — викрадення незволонного.

Магія напівсказаності

Ось ще один приклад побіжного сприйняття дійсності. 1968 року у Львові Сергій Данченко поставив «Максиму Грасу» Миколи К. уа. Виставу чистю тридцятьма тоді, одо, пізніше — вже ні, і, можливо, не випадково, бо там була пісня на слова Романа Кудлика, пісня, що й досі здається мені неймовірною, бо там про істинний тривоги й перелучтї 60-х счєтєно стільки, скільки взагалі могли зати:

Хай негода січе
У лице тобі градом —
На коліна не падай!
На коліна не падай!

Або:

Завмер в чєкани бійий світ,
І не кус зозула,
у револьверному стоїт
принципіал твоя куля.
Оця остання читана не ознаєє нічого — якщо не брати до уваги, що не був 68-й рік і мотив «принципіал кулі» сприймався надто гостро. Хтось, ко-

Ю. Логвин. «Перший трактор». Романтизація 20-х років була типова для роки 60-х, і деякий час навіть можна було микуватися кінням, а колосий трактор зображали маленьким і на задньому плані. Згодом пильні цілюгні споклопили, і такий ракурс почав вважати ідеєю зибини. Малюнок взято з альманаху «Україна. Наука і культура». 1968.

Логвин малював не тільки марки!

Хроніка

1961

28 лютого — Головою Ради Міністрів УРСР призначено В. Щербина, 18 квітня — демонстрація вірменів у Києві проти закриття Андріївської церкви, 20 травня — постановою Ради Міністрів УРСР про встановлення щорічних Шевченківських вечерів у галузі літератури і мистецтва, 14 червня — постановою Ради Міністрів УРСР знято з державного обліку 364 пам'ятки архітектури кудалогого призначення.

1962

Січень — у Ташкенті утворено негалазу Спілку кримсьотатарської молоді, у Костянтинівці (Дніпро) виник підпільний центр «Савбод», середнім (1961) засуджено організаторів Української робітничо-селянської спілки (Л. Лук'яненко та ін.), 1963 року в Херсоні виникла негалазу організація «Вісник свободи України», 1964-го — в Одесі й Харкові вивисилися листівки підпільного Демократичного союзу соціалістів, 10-11 січня — пленум Спілки письменників України розглянув питання про сервізний портфель у сфері мовної політики, 1 червня — у Києві розповсюджено листівки з протестом проти північання війн.

1963

11-15 лютого — учасники міжвузівської конференції з питань культури української мови звернулися до анкетного волюнтерського збору з вимогою надати українській мові статус державної, Весна — з вихідцями Клубу творчої молоді (утворений 1960 року) відбулися красномовні успішні за маршрутом Київ — Житомир — Новоград-Волинський — Острів — Кременчук — Почаїв — Тернопіль — Кам'янець-Подільський — Хотин — Київ, 2 липня — асирин секретарем ЦК Компартії України обрано П. Шелеста.

1964

Березень — за особистим розпорядженням секретаря Київського обкому КПУ В. Боженця закінчили відрок на чолі Т. Шевченка в Київському університеті (автори вітража П. Залізняк, А. Горська та ін.), Вересень — у Києві створено Інститут теоретичної фізики АН УРСР, 15 жовтня — Л. Брежнєв призначено Генеральним секретарем ЦК КПРС, 15 грудня — письменники вирішили прийняти на особисті кошти 544 бібліотеки й перекласти їх школам-інтернатам. Перший висок у цей бібліотечний рік зроби Олександр Гончар — перекладач Лєнінську премію, присуджену за роман «Тронка».

1965

Уперше членом Президії Верховної Ради СРСР з'явився одеситом ієробитим Дієм, 4 вересня — у київському кінотеатрі «Україна» відкрито прем'єрну фільму С. Параджанова «Три забуті веселі» відкрито мітинг протесту проти нових халків реперів у сервізній української інтелігенції.

16 грудня — газета «Правда» без погодження з республіканською партгорганізацією опублікувала статтю секретаря Львівського обкому КПУ В. Маланюка «Сила великої дружини», де він нібито таврував «ревизионізм (організм) українського олімпізму». Тоді ж самвидавцем з'явився прора І. Дубові «Інтернаціоналізм як русифікація?».

1966

Січень-квітень — судові проєкти над українськими православними в Києві та на Волині, Червень — на Всесоюзному кінотеатрі в Києві «Три забуті веселі» уперше в світовому кінопроєкті, А вже 30 червня прийнята спеціальна постановою ЦК Компартії України про «окремий сервізний портфель» за роман «Робітничі кіноремонт».

1967

Квітень — В. Чорнобиль у Львові завершив укладати виступницьку збірку «Куди з розумом», 27 жовтня — Каховка. Відритий монумент «Легендарна тачанка». Урочисте відкриття «Легендарна тачанка», 15 листопада — В. Чорнобиль заступав на 5 років позбавлення волі.

1968

Січень — у журналі «Вітчизна» вийшов роман О. Гончара «Собор». Твір підлягав жорсткій критичній ЗМІ. Тривав процес заводу КДБ Ю. Андруховича у місто ЦК КПРС, трамвайна цей роман не політично схвалений, 1 липня — П. Шелест припинив організувати вереснь кримських татар у Крим.

1969

Українська РСР стала членом Міжнародного комітету з питань ліквідації расової дискримінації.

1970

Січень — у Ташкенті відбувся суд над М. Дієвським, активним борцем за права кримсьотатарської народності. Того ж року УРСР стала членом Комітету ООН проти апартаїду.

Ведучі рубрики:
Віталій АБІЦОВ,
Віталій ЖЕКАРА,
Володимир КРАСНОДІМСЬКИЙ.

Вихід

мен по-своєму, може це пригадати. Я пригадував так: у серпні 68-го ми з батьком привезли продати нава на Київський ринок, і почували там, людей зовсім не було, тільки якісь дальною сиділи на рундуку, курив і плакав. Ми нічого не питали, він сам сказав: наші Олександр перешли чехословаччій кордон, і його син там, в армії вторгнення. По радю все це було сказано лише виступом чого дало, зовсім іншими словами. Але той дально був як не той який: поїзди ставали вимою, що Шелест доповідав у Москву про численні провали критичного ставлення українців до вторгнення в ЧССР.

Перекинка самотніх

У Гратованих сонетах Івана Світличного є рядки, присвячені Василю Симоненку, якого на той час вже не було на світі. Уважений автор стуків стіну камери:
На тебе тек вихри справи,
ти не уник свого хреста
шодня таврує — дитини німа! — жерсть оспілої Феміди
твій гнів, твій суд, твій ім'я!
Ти — в історії. Ні звуку.
Ти — в історії. Ні звуку.
... Самотня камера твоєї.
Ми тоді не знали цих віршів — але це не означає, що ми переживали не те саме, звичайно, з неозначеною мірою співчуття.
... відомлював до кінця — ризикую. Ось вірш, присвячений Стусом Світличному:
Сніають на шпарях всі мукі хоробрі,
чи правдолюбів чорт би вас побрав!
... людська доброта — тільки доти добрість.
... тоби без сил, без мужності, без прав запомігати, зарадити, виступити, стражденного в нещасть прихистити, і знаходити боротьбу, щоб жити, і знаходити померти, аби жити? ... Чи варто нагадувати, що вірш написано в камері?

Від космосу

до Куренівки

Варі завдання трапляються символічними обставинами. Як кожен може постигати, так би мовити, з власною візкою. Причому, весною 61-го майже зникла дні події: події Гагаріна в космосі і Куренівки трагедія. «Я працював тоді на Хрещатку, — пише старий читач Микола Сиротенко, — і там я був про обидві ті події у мене відомі самі з Хрещатком. Куренівку затопило вранці, ніхто про це ще не повідомляв офіційно, та в чутки ще не встигли розійтися по місту. І ось, являю собі, вранці по Хрещатку з реком несидів військової машини на Куренівку, і це було дуже страшно й тривожно, бо тоді пам'ять про візну була ще свіжа, вам не важко ніякі уявити... І події Гагаріна зустрічали там же, на Хрещатку, на поєхав похоронили в гучномовні, всі зачинили свої роти, місця, Хрещатку був повен народ, всі обнімалися й вітали одне одного».

Про іншу якість

Ми спробували уточнити у пана Миколи, чим, власне, вітали одне одного? Це важливо згадати, бо люди часто провали отакої безсердечної радості кудись зникали, змивалися рікою й неспівом. Навіть митингові зустрічі на тому самому Хрещатку після 80-х — початку 90-х мали вже новішню іншу якість: хтось кричав у мікрофон, а інші просто слухали. Пани Миколи, власне, «Мені здається, у 60-х була інша особистості свободи і особистості можливостей. Я пам'ятаю, як у 60-х у магазині «Київка» з'явився перший горбистий «Запорожець». Він стоїв там стоїть-тодібув і його можна було купити за 900 рублів —

В. Кузьменко. «Кульбита». Гравюри на північній. Івано-Франківськ, 1968. Гравюри на північній. Івано-Франківськ, 1968. Гравюри на північній. Івано-Франківськ, 1968.

вам важко уявити собі, що сама можливість придбати власну машину була чудом. Або ще одна дитина: у 60-х вперше з'явився міні-спілітінг. Це була не просто мода, як тепер, це було немов якийсь вибух, це був протест проти того, що накопичилося за багаторіччя: «кухавка», ватнік штанів, кирзових чобіт, стрижених голів...»

Куди що зникає

Щодо 60-х років зовсім не здогаюся ніякими запитами зникло що здалося і куди потім поділося? Можливо, це визначили питання для професійних істориків. А перші мною просто лежить книжка оповідань Євгена Гуцала «Запах кропу», видана 1967 року «Радянським письменником». Книжка справді пахне зовсім забутими запахами: запахом свободи, романтики і дуже особистого прийняття й переживання свого світу й свого часу. Проза там не вимушено переходить у вірші. Якщо хочете, це хороша ілюстрація сполучення міні-спілітінгів. Скрипкою брону подіями, скрипкою засніжили очі, Я достигли музику дівою дів спільні півки понесли. Лови ту музику! Бері. Усе сповна, бо все мине! Сміється, капає і летить весняна скрипкача згорі! Він наче у воду динить: «всє мине!», Усє минулоє надто скоро. Я потім купував, уже в 70-х, усі книжки Гуцала, які тільки виходили, — але вже не знаходив там того настрою, що в «Запахі кропу». Це розмовувало й навіть серило. Тіпер зрозуміло: час вивернувся і ливши цих талановитих хлопців-шістдесятників — кожного на одній з собою. Вони не знаходили опори в нових настрої і в новому часі. А час для них був надто важливо річчю — здається, він їм був шкідливий. Можливо, жодне покоління так гостро не відчуло перелом свого часу, як шістдесятники. Як в сервіз-

ні 70-х автор цих рядків познайомився з Іваном Дричем, і Іван Фелорович перелудив запитав: «З якого ви року?» — «З 1955 року третього!» — «О, то великий рік!»
Він аж стрепенувся, і той трепет був незрозумілий мені тоді, бо нашою покілліно було якось не дуже важливо, що саме 1955 року третього року помер Сталін. А їм — важливо. Але час змінився так, що вже в 70-х про це не було з ким поговорити. А написати — тим паче.

Про страхи

Взагалі, тема року народження дуже цікава, аби хто дослідив її всерйоз, а не на рівні нинішньої моди на гороскопи.
Чому хлопці, народжені в кінці крив'яних тридцятих — майбутні шістдесятники, — були одержимі свободою і загостреним поняттям часу, і чому народжені в кінці 1950-х років на початку шістдесятків — зовсім інші, не «кращі» чи «гірші», але інші? Можливо, тому, що в 30-х, 60-х і далі нас навчилися лапати іншими, тонішим способом? Сподіваюся, який позбавляв тебе волі, не загрожуючи тобі тюрмою. А то піраку, скільки людей, з дитинства навігнічених страхом ядерної війни, змирнилися зі своїм негалим часом? Мовляв, Бог з ним, хай там що, аби не війна! Ось дитиня враження: ти зовсім малий, тиш другого класу, десть там — Карська криза, і вчителька каже: «Діти, уроків не буде, ідемо збирати куракулду, бо американські імперіалісти хочуть завоювати Кубу!»
... Метро твій час мало ще одну, напівзабуту нині функцію: там нібито можна було сховатися від ядерного удару. Кудаси їти кийкоу — і поратують тебе забезпечений. Чи варто нагадувати, що Чорнобиль роз'явив що ілюзію ще до того, як проліта у метрополітені влістери подорожувач?

А інші такі лінозі розвивалися ще раніше.

Народ повинен хоч чогось боїтись?

Понад Бабиним Яром летять журавлі

Мойсей Фішбейн

Олені
Доброульські
Наторгани
І гвалтовні, зухваті
І недогардані, баче
Полнова

Невлана,
І незамана у житті
Мелодія,
— насиняні слова,
Темнова,
Клубовачні змивові,
І душ на простоту
Смута

Горнісь до мене,
Мовнітько, Мово,
Наторжана,
Гвалтована, свята.

Наталі Лотюцької, Богдана Стоїли
Голу і Тел'є

Я вбитий вул шістнадцятим краєм,
Щось там ціло й буйняво, ніяроку.
Я метисках поклади Брива й Сорка,
І над ними вночі зоряно, як зорка,
Бо тохто наслав ця тиф, це маліро, бо
Він вів зоря і зоряні строк.
Та час мине, і в такі воскресні,
І аж на другий рік, на другу весну,
Мої внах пів і метисових, бабон,
Зоря впаде, і пролунає: досить,
Вітр над мною загостить,
Кричав строк, і знову підстави сід,
І знову там лішатимуться близни,
Там, поміж метисових сід вітчинні,
Де поштов, окорюко, бабон,
Цягліною було мене убито.
Де строк вже торкнулося комито,
Де слуху вже торкнулося погром,

Де помер німота оповила,
Де німотою пригнісено прирок,
Післям тин сповнені комито сід,
Де на стежках полів і ковила,
Де на мусі пестити кудь сінні,
Вовки, і до тобо, воя,
А ти десь там, десь там, поза водою,
Та шавку сінні і сінні,
Цей довший шок, цей
Моторний спомин.
І сівтисся мені посли розломом
Вовки, і до тобо, воя,
А ти десь там, десь там, поза водою,

Там, де Ріка припиняє бідою
Там, де несила відвернути бід

Пам'яті Миколи Платоновича Бжана
І днів, синча часом пам'ятаю.
Я пам'ятаю, як ми йшли з Китаю
У Провалувих кривими Садоури,
У Черняхів чашку на мене тато,
Було попілля променим розбито,
У грудні нам першій вітри.
Китай могоду дивитись у спину,
І не дити до тата й до жасмуну,
Що сягнеться у галяу, Я кричу,
Кричу, кричу і всі-таки вертаю
До темного, безмісного Китаю.
Кричу й вертаю, плачу і кричу.

Погор. 1995

... І чорний крок на чорному сиді,
І не було ні жителя, ні сави,
І круче око, чорні і незрячі,
Спогадувало життя і сави,
І мить, коли він залетів сави,
Кому сніг торкнувся збоку,
На чорній кручі крок осліяний крича,
І поспіхом заміняти сави.
Синий і крок, збоку синий і крок,
І крок, і крок, опілений, нечаче
Можеш воскресити їх, хебрече, —
Згоря життя, сповнений сави.

Апокриф

Не може бути щасливим край,
Де дула святий Христа.
Не може бути щасливим край,
Де дула Христового вчини.

М. Ф.

... І колодок від присмаку скорботи,
І затишню у затишні скорботи,
Лоскотине немаєду вуста
Слохотне слово смутку для жерботи,
І сави забулу, збоку і збоку,
Сказав-бо Він: «Забуду, що є мста»,
І затишню захлинулося мста,
І горілиць реве тише-тише,
І тин його вела, Ізакоті,
І гучно славу мертвого Христа.

Ігорі Рамірку

Покинувши повітря і дровити,
Іх міді перемістив і сави,
Де коло, що обміняє сави,
Лінійний між збоку збоку жию,
Там, що між, де дула жию,
Перекрестившись на збоку довіто,
Покинувши повітря і дровити,

Рушає в дорогу куркуватіно,
Бо вдома вже ні меду, ні жала.

... а тоді це була корба,
вона більше не слівас з тобою
було лише святого, біла цвоті
Вертала до вічної сніди...

Павел Цулен

... ще корба, ще колодзений спомин,
Ще північ пригнобленої паннада,
Кориня ночі, колосів савида
З відбитими падіжками порошин...
... ще корба, ще забутий перстий слід,
Ще голоси, забутий в переті,
Ще поглиди, провалених розвертє,
Ще кров, яку передібно убрє...
... ще корба, човни, перелітний птах,
Забутий слів у вітчаню розгорт,
Юга, поїтиський вітер біла скроні,
Ще німота мотаних на мста...

Кол Нидрей*

І затишню воїний попіл попіл зір,
І вже що не зрушиться й не зболені,
І перніе проміняні пригноблені,
У вишній тин опадений зір.
І над він затишню і затишню,
Над німото, що душу вахоті тисне,
Благатимуться — Янєс, єдина лісіні —
Жидатимуться — самотний, споганий зір,
Вушні голос. Горня біліна
Біліна густелі. І мик нині —
Той голю, та мелоді сумна,
Торішнє й марши звуками сумним,
Та сльоза від пучки тини —
Моя до насє немітну стору.

Мить

Було замало стрі в сагайдаку
В пошуку нині — бавило замало.
Непоміжні микомарі змилані
На півку часо — й прототворивши
Сердінні дити, мене в соревній динні
Мій найшаровісний сагайдак,
І небеса без лобелі, і як
І жовтій мисті досягати дині,
Вушні динні, і в ваті,
Змилані микомарі: сльмич
Ці сонний вітер півдасові роки,
Струнке колодий дотик до руки,
Тебе, твої сповнічені котки
І руку, пошу сави і знемого...

Пішли синці. Іше до тик синці,
Намоя до дня народження, не зникли.

*Єврейська молитва, співана в Судний День

Приглушений вечірні мотоцикли
У тих сингах втрачали доний гін,
Сумириня, спокійна біліна
Вертала мотоцикли пригноблені,
Молитвою звучало кожне слово,
Осління, що динялося з віна,
Було лише святого, біла цвоті
Вертала до вічної сніди...
Моя до змєлє шовк журавлі
Летить з краєв, де слівас та спокота,
Вітрильними білими галіа
Пліяло повільно білою тротуарі,
Же німота зорюшиться пригноблені,
І модалді в сутінках змєла,
Далекі, не постаріють пошк
Оси дивері укротити і снівнї...
Лині за малим вікном божайні
Чонусь ридав скорботним чоловік.

Яр

У вранішню тишу б'ються крил птавік.
Самотний голюс.
Самотні зори.
Ще не злітвирі вранішні слід,
вечір без комеківі.
Ще злітвирі злітвирі злітвирі,
вранішні обличчя.
Ще сінті
Злітвирі злітвирі злітвирі злітвирі,
без дірки в скроні.
Самотний голюс.
Вір зори нема.
Птахи диняються на змєлю
з холодного неба.
Чопанія. Гамір. Риніяні. Гамір.
Птахи кудь чопанія, бабон,
бруківкою, тисня люди
Кудь мик твердих неволжаних стів,
вони нєуті
Рохелє без дірки в скроні,
осі воні, скроні,
Птахи скронє без дірки,
оні несуті в тиді, до кулємєтї.
Чопанія. Гамір. Риніяні. Гамір.
З нова на змєлю диняються птази.

II

Понад Бабиним Яром летять журавлі —
вересневе ридання.
Понад Бабиним Яром летять журавлі —
як надія остання.
Чорні тілї летять у вахоті тишині,
у своїй самоті.
Понад осінть летять, понад чорні і дині
у тілї журавлині.
І несуті надосвітність не кожнім крил,
і зникнуть у мрєлї.
Понад Бабиним Яром летять журавлі,
ці півні вересні.

Оголошення

**До уваги акціонерів
BAT «Іаїничукор»**

16 травня 2000 року об 11 годі в актовому залі заводу за адресою: Київська область, с. Іаїничукор, вул. Заводська, 18 відбувся загальний збір акціонерів BAT «Іаїничукор» шкотної змєли.

Ресторція ухвалєні зборів за 9 годін.
Порядок денний:
1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік.
2. Внесення змін і доповнєнє до статуту БАТ «Іаїничукор», прийнятіє нормативних докумєнтєв.
3. Вибори голови правління та правління БАТ «Іаїничукор».
4. Звіт спєкєстєрєної ради шкотної роботи за звітний період.
5. Внесення змін і доповнєнє до статуту БАТ «Іаїничукор», прийнятіє нормативних докумєнтєв.
6. Вибори голови правління та правління БАТ «Іаїничукор».
7. Вибори спєкєстєрєної ради шкотної роботи за звітний період.
8. Документи на повну участі в зборах (для представлєніє вкєшєній юрисдикції осіб).
Додаткєвє телефони: (272) 21850, 24339, факс 21855.

Правління товариства.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Об'єднання підприємств буд. «ВТНІО»»
(Ідентифікаційний код 30350779) повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 11111, Київська область, Олександрівський район, Україна, вул. Будівельників, 7, кв. 48.

Інформацію в газеті «Голос України» № 49 от 21.03.2000 року о розміні соборі акціонерєв ОАО «МЖК Інтернаціональний» в п.5 слєдує читати: Ізменєнє составу Совету акціонерного обєднанєв.

Павліяніа БАТ
«Об'єднання підприємств інженерний завод»
Повідоляє, що загальні збори акціонерів відбулися 11.03.2000 р. за адресою: Рівненська обл., м. Березів, вул. Соборна, 47.

Порядок денний:
1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік.
2. Внесення змін і доповнєнє до статуту товариства.
3. Обрання членів правління БАТ.
4. Обрання членів ради директорів БАТ.
5. Обрання ревізійної комісії БАТ.
6. Рішення ЗАТ «СІВ».

Рішення акціонерів буде проведено за 9.00 до 14.00.

Семінар
Італійські машини та обладнання для харчової промисловості, упаковки і розливу

29 березня 2000 року о 10.00 в приміщенні Київського плану спорту відбується семінар, в якому беруть участь:

Посольство Італії
Інститут зовнішньої торгівлі Італії
Італійські експерти з сектора «Машини та обладнання для харчової промисловості та упаковки»

Представники італійських фірм GET International (обладнання для розливу, виробництва преформ та пластикових контейнерів), Eurolas (обладнання для ліквідоції, консервної, м'ясної, молочної, консервної промисловості, а також упаковки та розливу), AVE S.p.A. (машини та обладнання для розливу)

Співробітники місцевої реконструкції та розвитку
Укресімбінк
Банк Кієв-Прінат

Бажимим вжити увагу: в семінарі прохання надіслати заявки за факсом (044) 2356496 або за е-мэй: isef@isef.kiev.ua

Ми будемо також раді, якщо Ви замовите до стелу Інституту зовнішньої торгівлі Італії на виставці «ІнтерФудТек», яка відбувається у Палаці Спорту з 28 по 31 березня 2000 року, де Ви зможе отримати інформацію про технологію та обладнання, як вироблєніє Італією італійськими фірмами, зацікавлєніми працювати на українському ринку.

Ambasciata d'Italia Sezione Sviluppo Scambi (L.C.E.)
Посольство Італії в Відні розвитку торговельного обміну.
Телефон для довідок (044) 2241555

Київська міська дитяча клінічна лікарня № 2
оголошує турнір 18.04.2000 року об 11.00 на закупівлю медичного обладнання (наркозно-дихальна апаратура, стоматологічна установка, інкубатор, дрібний хірургічний інструментарій).

Необхідну інформацію можна отримати за тел. 514-53-46.

Правління БАТ «Електроприлад»
повідомляє, що загальні збори акціонерів відбулися 12 травня 2000 року о 14-й годі за адресою: м. Київ, вул. Глибочицька, 17. Заст. засід.

Порядок денний:
1. Підсумки діяльності БАТ «Електроприлад» за 1999 рік та основні напрями діяльності товариства на 2000 рік.
2. Внесення ревізійної комісії про виробничо-фінансову діяльність товариства за 1999 рік.
3. Звіт спєкєстєрєної ради БАТ «Електроприлад».
4. Обрання спєкєстєрєної ради товариства.
5. Обрання правління товариства.
6. Обрання ревізійної комісії товариства.

Ресторція ухвалєні зборів відбулися за 10.00 до 13.00.
Для участі у зборах необхідно мати при собі документ, що зведєчє особу.
Додаткєвє телефони: (044) 211-80-05, 219-26-61.

**До уваги акціонерів
Закрытого акціонерного товариства «Іоц-Транс»**

Шановні акціонєрі!

Равлє Правління ЗАТ «Іоц-Транс» повідомлєть, що загальні збори акціонерів товариства відбулися 12 травня 2000 року об 11.00 за адресою: м. Київ, пр. Перемоги, 57, кім. 601.

Ресторція ухвалєні зборів товариства проведєнісь: 11 травня з 10.00 до 16.00 та 12 травня з 9.00 до 14.00 в кім. 604 за ієкєвє адресою (прохання мати документ, який підтвердєє особу).

Порядок денний:
1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності ЗАТ «Іоц-Транс» за 1999 рік.
2. Звіт Рєвізійної комісії за 1999 рік.
3. Застєпєнє звітє Правління, Рєвізійної комісії за 1999 рік та баланс за 1999 рік.
4. Звітєвєніє розкєлєку прибутку за 1999 рік та терміну виплати дивідєндєв за підсумками роботи за 1999 рік.
5. Внесення змін та доповнєнє до Статуту ЗАТ «Іоц-Транс».

Контактєвє телефони: 446-24-17, 446-43-97, 441-48-09.

Секретєр.

Адистративний суд Харківської обл. (61022, Харків, Дєрєжєвєв 8-й п/д/з/п) приєвєлє справу 12235-77-91 про розподєлє тов «Мєлєна ЛТД», в м. Харків, пр. Мєлєнєвєв 8-й п/д/з/п (Ідєнтєфікаційний код 26060695 в АК «Мєрг-Банк» м. Харків, МФО 381629, ОКПО 14087312).

Арбітражний суд Запорізької обл. (м. Запоріжжє, вул. Шаумяна, 4) порушлє справу № 5/2/91 про визнання банкрутом малогє підприємствє «Ехє» (Запорізька обл., м. Василєвєв, вул. Тєвєрська, 3) з/р/р 26000000 в АК «Укрїнє» м. Василєвєв, МФО 313366, код ОКПО 2212040.

Заяві кредиторієв приймаються протєгом мєсєцє з дня опублікування шогє оголошенєв.

Головне управління охорони здоров'я м. Києва оголошує торги по закупівлі рентген-флюорографічного обладнання вітчизняного виробника, які відбудуться 17 квітня 2000 р. об 11-й годіні в Акціонерному залі поклінікні за адресою: вул. Сакєвєнєвєв, 100.

Телефон для довідок: 246—86—94.

